

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	9515100188
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9515100188.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obžalovanému R. E. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí konanom 20. marca 2018 v Bratislave o odvolaní obžalovaných R. E. a D. P. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 29. júna 2016, sp. zn. BB-3T/32/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), f) Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaných

1/ R. E., nar. XX. C. XXXX v Q., trvale bytom Q., W. XXXX/XX,

2/ D. P., nar. XX. D. XXXX v Q., trvale bytom Q., Z. E. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

u z n á v a z a v i n n ý c h, ž e

v presne nezistenom dni v mesiaci marec až apríl 2009 si z doposiaľ presne nezisteného dôvodu objednal obžalovaný R. E. pri osobnom stretnutí na S. H. T. v obci T. za sumu 20.000,- Eur po vzájomnej dohode v prítomnosti E. H. vraždu W. E. u obžalovaného D. P., ktorú mal obžalovaný D. P. vykonať počas pobytu obžalovaného R. E. mimo územia Slovenskej republiky s tým, aby ho obžalovaný D. P.Í. priamo nekontaktoval, ale aby si odkazy odovzdávali prostredníctvom E. H., s čím všetci traja súhlasili, na čo obžalovaný R. E. vyplatil obžalovanému D. P. sumu 10.000,- Eur ako zálohu, z ktorej obžalovaný D. P. následne kúpil od E. C. v presne nezistený deň v období od 01.04.2009 do 22.04.2009 v H. na adrese H. č. XX za sumu asi 1660,- eur 5 kusov 20 dkg trinitrotoluénových náloží, 5 kusov medených rozbušiek, 3 kusy bielych prijímačov schopných iniciovať pripojené rozbušky a 1 kus diaľkového odpaľovacieho zariadenia synchronizovaného s 3 prijímačmi, súčasne E. C. vysvetlil obžalovanému D. P. a ústne opísal spôsob zostrojenia a iniciovania nástražného výbušného systému, ktorý obžalovaný D. P. dňa 25.08.2009 po predchádzajúcich urgenciách obžalovaného R. E. o vykonanie skutku sprostredkovanými odkazmi cez E. H. v čase asi okolo 11:00 h odovzdal H. U., ktorého poslal do priestorov predajne L. Q. v Q. na ulici H. P. XX spolu s nástražným výbušným systémom pozostávajúcim z približne z 1 kg trinitrotoluénu, elektrického iniciačného zariadenia so zdrojom

elektrickej energie vo forme 12V olovenej akumulátorovej batérie s kapacitou cca 1,5 Ah a následne obžalovaný D. P. po predchádzajúcom telefonickom kontakte a uistení sa, že sa H. U. nachádza v priestoroch predajne L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q.L., v čase asi o 11.22 hod s úmyslom zavraždiť W. E., diaľkovým odpaľovacím zariadením inicioval nástražný výbušný systém, ktorý mal H. U. u seba, čím spôsobil H. U. početné združené poranenia viacerých systémov - polytraumu - devastačné poranenia hlavy, trupu a končatín, ktorým namieste podľahol, poškodenému S. J. popáleninu hlavy, tváre I. stupňa, popáleninu ľavej ušnice II. stupňa, popáleninu ľavého predlaktia a ruky II. stupňa, akútnu akustickú traumu s prechodnou poruchou sluchu hlavne vľavo, perforáciu blanky bubienka ľavého ucha s dobou liečenia približne 3 a pol mesiace, poškodenému E.Á. W. popáleninu hlavy, tváre I. - II. stupňa, popáleninu oboch horných končatín v oblasti prstov, rúk a predlaktí I. - II. stupňa, popáleninu oboch dolných končatín od prstov po kolená I. - II. stupňa, celkovo popáleniny na približne 8% povrchu tela s dobou liečenia približne do 3 týždňov, poškodenému Ing. D. E. popáleninu hlavy, tváre I. - II. stupňa viac vpravo, tiež v oblasti oboch ušnic, perforačnú ranu pravej ušnice s cudzím telesom, popáleninu prakticky celej pravej hornej končatiny II. - III. stupňa, popáleninu II. stupňa v oblasti ľavej ruky a predlaktia - asi 5%, akútne akustická trauma s prechodnou poruchou sluchu hlavne vpravo, perforáciu blanky bubienka pravého ucha, početné drobné cudzie telesá v koži a podkožnom tkanive v oblasti horných končatín, hrudníka, popáleninu ľavého predkolenia I. - II. stupňa, popáleninu pravého predkolenia II. stupňa asi 10x10 cm, pravého stehna asi 10x10 cm, celkovo popáleniny na 30% povrchu tela s dobou liečenia približne 8 mesiacov a so zanechaním trvalých následkov na pravej hornej končatine, poškodenej W. E. popáleninu hlavy, tváre I. - II. stupňa v rozsahu asi 3,5%, popáleninu II. stupňa v oblasti oboch nôh a predkolení, popáleninu II. stupňa v oblasti oboch nôh a predkolení, akútnu akustickú traumu s poruchou sluchu hlavne vpravo, kde došlo k prerušeniu prevodného systému stredoušných kostičiek, perforáciu blanky bubienka obojstranne - vpravo drobná asi 1 mm veľká perforácia, vľavo veľká asi 7x4 mm, početné drobné cudzie telesá v koži a podkožnom tkanive v oblasti hlavy - tváre, krku horných i dolných končatín, celkovo popáleniny na 14% povrchu tela s dobou liečenia približne 4 mesiace a so zanechaním trvalých následkov - ťažké poškodenie sluchu vpravo, poškodenej Mgr. P. T. popáleninový šok, popáleninu hlavy, tváre II.b stupňa v rozsahu asi 18%, popáleninu oboch horných končatín a rúk II.b stupňa, hlavne predných strán, v rozsahu asi 10%, popáleninu dolných končatín, hlavne predných strán, II. stupňa v rozsahu asi 18%, celkovo približne 20 - 25% povrchových popálenín a 30% hlbokých popálenín, akútnu akustickú traumu s miernou prechodnou poruchou sluchu vľavo, perforáciu blanky bubienka obojstranne, početné cudzie telesá v podkožnom tkanive a v oblasti stehien s hlbokými tržno-zmliaždeným ranami na stehnách a devastáciu mäkkých tkanív, zmliaždenie pečene s krvným výronom do pečene, drobné pomliaždenie sleziny, horného segmentu, drobnú abrupciu - odlomenie bedrovej kosti vľavo s dobou liečenia jeden rok a so zanechaním trvalých následkov - uznaná za invalidnú, škodu na majetku spoločnosti L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q. vo výške 140.440,59 Eur bez DPH, škodu na majetku spoločnosti Q. s.r.o. Q. vo výške 12595,06 Eur, škodu na majetku K. A. J., a.s. T. vo výške 5.299,39 Eur (kde právo na náhradu škody v zmysle § 813 ods. 1 OZ prešlo na I. - J. H., a.s.) a následne v priebehu augusta 2009 obžalovaný R. E. doplatil obžalovanému D. P. prostredníctvom E. H. sumu najmenej 3.000,- Eur za vykonanie skutku,

t e d a

obžalovaný R. E.

- požiadal iného, aby iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obžalovaný D. P.

- úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví a cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil škodlivý účinok výbušnín, spôsobil tak smrť a spôsobil ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám,

- bez povolenia si zadovážil hromadne účinnú zbraň

č í m s p á c h a l i

obžalovaný R. E.

- Obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

obžalovaný D. P.

- Obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák.

- Zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

za to sa o d s u d z u j ú:

obžalovaný R. E.

Podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. prihliadajúc na § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

obžalovaný D. P.

Podľa § 284 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 47 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa:

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 12. novembra 2014, sp. zn. 2T/66/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 12. februára 2015, sp. zn. 6To/143/2014, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 346 ods. 4 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov,

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra z 26. mája 2016, sp. zn. 5T/98/2015, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu,

- ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. sú d a ť z a b a n i e v e c í:

- 1 ks puškohľad zn. BUSHNELL 3-9X40,
- 1 ks zošit formátu A5,
- 2ks baterky zn. PANASONIC AAA,
- 1 ks diaľkový ovládač,

- 1 ks čierne rukavice,
- 1 ks prijímač diaľkového ovládača,
- 1 ks izolačná páska.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným R. E. a D. P. sa u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenej W. E., nar. XX. E. XXXX, bytom Q., I.. U. XXXX vo výške 20.899,60 Eur (dvadsaťtisícosemstodeväťdesiatdeväť eur a šesťdesiat eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému D. P. sa u k l a d á povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q. - vo výške 140.440,59 Eur (slovom: jednoštyridsaťtisícštyristoštyridsať eur a päťdesiatdeväť eurocentov),
- L. U., nar. X. C. XXXX, bytom R. S., H. XXX/XXX - vo výške 1.538,71 Eur (slovom: jedentisícpäťstotridsaťosem eur a sedemdesiatjeden eurocentov),
- Č. H., a.s., R. ul. Č. XXX/B, T. - vo výške 11.764,93 Eur (slovom: jedenásťtisícšesťdesiatštyri eur a deväťdesiattri eurocentov),
- I. - J. H., a.s., C. S. X, T. - vo výške 5.299,39 Eur (slovom: päťtisícšesťdesiatdeväť eur tridsaťdeväť eurocentov),
- R. W. H., a.s., E. č. XX, T. - vo výške 45.010,15 Eur (slovom: štyridsaťpäťtisícdesať eur pätnásť eurocentov),
- C., W. H., a.s., L. 25, T. - vo výške 3.150,25 Eur (slovom: tritisícstopäťdesiat eur a dvadsaťpäť eurocentov),
- K. H., a.s., A. XX, T. - vo výške 1.730,13 Eur (slovom: jedentisícšesťstotridsať eur trinásť eurocentov),
- P. H., a.s., Š. X, T. - vo výške 11.753,63 Eur (slovom: jedenásťtisícšesťdesiattri eur šesťdesiattri eurocentov),
- Mgr. P. T., nar. XX. E. XXXX, bytom Q.Č., I. XXXX/X - vo výške 3.122,- Eur (slovom: tritisícstodvadsaťdva eur),
- J. H., ul. XX. I. X-XX, T. - vo výške 90.570,40 Eur (slovom: deväťdesiattisícpäťstosedemdesiat eur štyridsať eurocentov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného D. E., nar. XX. E. XXXX, bytom U. B. XX a poškodeného Q., s.r.o., H. P. XX, Q. odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených:

L. U., nar. X. C. XXXX, bytom R. S., H. XXX/XXX,

L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q.,

J. H., ul. XX. I. X-XX, T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaný trestný súd rozhodol tak, že obžalovaného R. E.L. uznal za vinného v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a obžalovaného D. P. v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z časti v štádiu dokonanom s poukazom na § 138 písm. f). písm. i), písm. j) Tr. zák. a s poukazom na § 140 písm. a) Tr. zák. a z obzvlášť závažného zločinu

všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v bode 2) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaní R. E. a D. P.

v bode 1)

v priebehu mesiacov marec až apríl 2009 sa spojili obžalovaný R. E., obžalovaný D. P. a E. H. za účelom usmrtenia W. E., nar. XX.XX.XXXX a za týmto účelom si vopred naplánovali a rozdelili medzi sebou určené úlohy a pri spáchaní trestného činu postupovali tak, že v presne nezistenom dni v mesiaci marec až apríl 2009 si z doposiaľ presne nezisteného dôvodu objednal obžalovaný R. E. pri osobnom stretnutí na S.Č. H. T. v obci T. za sumu 20.000,- Eur po vzájomnej dohode v prítomnosti E. H. vraždu W. E. u obžalovaného D. P., ktorú mal obžalovaný D. P. vykonať počas pobytu obžalovaného R. E. mimo územia Slovenskej republiky s tým, aby ho obžalovaný D. P. priamo nekontaktoval, ale aby si odkazy odovzdávali prostredníctvom E. H., s čím všetci traja súhlasili, na čo obžalovaný R. E. vyplatil obžalovanému D. P. sumu 10.000,- Eur ako zálohu, z ktorej obžalovaný D. P. následne kúpil od E. C. v presne nezistený deň v období od 01.04.2009 do 22.04.2009 v H. na adrese H. č. XX za sumu asi 1660,- eur komponenty potrebné na zhotovenie nástražného výbušného systému (konkrétne uvedené v bode 2), súčasne E. C. vysvetlil obžalovanému D. P. a ústne opísal spôsob zostrojenia a iniciovania nástražného výbušného systému, ktorý obžalovaný D. P. dňa 25.08.2009 po predchádzajúcich urgenciách obžalovaného R. E. o vykonanie skutku sprostredkovanými odkazmi cez E. H. v čase asi okolo 11:00 h odovzdal H. U., ktorého poslal do priestorov predajne L. Q. v Q. na ulici H. P. 16 spolu s nástražným výbušným systémom pozostávajúcim z približne 1 kg trinitrotoluénu, elektrického iniciačného zariadenia so zdrojom elektrickej energie vo forme 12V olovenej akumulátorovej batérie s kapacitou cca 1,5 Ah a následne obžalovaný D. P. po predchádzajúcom telefonickom kontakte a uistení sa, že sa H. U. nachádza v priestoroch predajne L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q., v čase asi o 11.22 hod s úmyslom zavraždiť W. E., diaľkovým odpaľovacím zariadením inicioval nástražný výbušný systém, ktorý mal H. U. u seba,

čím spôsobil H. U. početné združené poranenia viacerých systémov - polytraumu - devastačné poranenia hlavy, trupu a končatín, ktorým namiesto podľahol, poškodenému S. J. popáleninu hlavy, tváre I. stupňa, popáleninu ľavej ušnice II. stupňa, popáleninu ľavého predlaktia a ruky II. stupňa, akútnu akustickú traumu s prechodnou poruchou sluchu hlavne vľavo, perforáciu blanky bubienka ľavého ucha s dobou liečenia približne 3 a pol mesiace, poškodenému L. W. popáleninu hlavy, tváre I.-II. stupňa, popáleninu oboch horných končatín v oblasti prstov, rúk a predlaktí I. - II. stupňa, popáleninu oboch dolných končatín od prstov po kolená I. - II. stupňa, celkovo popáleniny na približne 8% povrchu tela s dobou liečenia približne do 3 týždňov, poškodenému Ing. D. E. popáleninu hlavy, tváre I.-II. stupňa viac vpravo, tiež v oblasti oboch ušnic, perforačnú ranu pravej ušnice s cudzím telesom, popáleninu prakticky celej pravej hornej končatiny II.-III. stupňa, popáleninu II. stupňa v oblasti ľavej ruky a predlaktia - asi 5%, akútne akustická trauma s prechodnou poruchou sluchu hlavne vpravo, perforáciu blanky bubienka pravého ucha, početné drobné cudzie telesá v koži a podkožnom tkanive v oblasti horných končatín, hrudníka, popáleninu ľavého predkolenia I. - II. stupňa, popáleninu pravého predkolenia II. stupňa asi 10x10 cm, pravého stehna asi 10x10 cm, celkovo popáleniny na 30% povrchu tela s dobou liečenia približne 8 mesiacov a so zanechaním trvalých následkov na pravej hornej končatine, poškodenej W. E. popáleninu hlavy, tváre I. - II. stupňa v rozsahu asi 3,5%, popáleninu II. stupňa v oblasti oboch nôh a predkolení, popáleninu II. stupňa v oblasti oboch nôh a predkolení, akútnu akustickú traumu s poruchou sluchu hlavne vpravo, kde došlo k prerušeniu prevodného systému stredoušných kostičiek, perforáciu blanky bubienka obojstranne - vpravo drobná asi 1 mm veľká perforácia, vľavo veľká asi 7x4 mm, početné drobné cudzie telesá v koži a podkožnom tkanive v oblasti hlavy - tváre, krku horných i dolných končatín, celkovo popáleniny na 14% povrchu tela s dobou liečenia približne 4 mesiace a so zanechaním trvalých následkov - ťažké poškodenie sluchu vpravo, poškodenej Mgr. P. T. popáleninový šok, popáleninu hlavy, tváre II.b stupňa v rozsahu asi 18%, popáleninu oboch horných končatín a rúk II.b stupňa, hlavne predných strán, v rozsahu asi 10%, popáleninu dolných končatín, hlavne predných strán, II. stupňa v rozsahu asi 18%, celkovo približne 20-25% povrchových popálení a 30% hlbokých popálení, akútnu akustickú traumu s miernou prechodnou poruchou sluchu vľavo, perforáciu blanky bubienka obojstranne, početné cudzie telesá v

podkožnom tkanive a v oblasti stehien s hlbokými tržno-zmliaždeným ranami na stehnách a devastáciu mäkkých tkanív, zmliaždenie pečene s krvným výronom do pečene, drobné pomliaždenie sleziny, horného segmentu, drobnú abrupciu - odlomenie bedrovej kosti vľavo s dobou liečenia jeden rok a so zanechaním trvalých následkov - uznaná za invalidnú, škodu na majetku spoločnosti L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q. vo výške 140.440,59 Eur bez DPH, škodu na majetku spoločnosti Q. s.r.o. Q. vo výške 12595,06 Eur, škodu na majetku K. A. J., a.s. T. vo výške 5.299,39 Eur (kde právo na náhradu škody v zmysle § 813 ods. 1 OZ prešlo na I. - J. H., a.s.) a následne v priebehu augusta 2009 obžalovaný R. E. doplatil obžalovanému D. P. prostredníctvom E. H. sumu najmenej 3.000,- Eur za vykonanie skutku,

obžalovaný D. P.
v bode 2)

obž. P. si bez povolenia zadovážil súčasti na zostrojenie nástražného výbušného systému od E. C. v presne nezistený deň v období od 01.04.2009 do 22.04.2009 v H. na adrese H. č. XX za sumu asi 1660,- Eur a to 5 kusov 20 dkg trinitrotoluénových náloží, 5 kusov medených rozbušiek, 3 kusy bielych prijímačov schopných iniciovať pripojené rozbušky a 1 kus diaľkového odpaľovacieho zariadenia synchronizovaného s 3 prijímačmi, súčasne E. C. vysvetlil obžalovanému D. P. a ústne opísal spôsob zostrojenia a iniciovania nástražného výbušného systému, obžalovaný D. P. dňa 25.08.2009 po predchádzajúcich urgenciách obžalovaného R. E. o vykonanie skutku - vraždy W. E. sprostredkovanými odkazmi cez E. H. v čase asi okolo 11:00 hod. odovzdal H. U. nástražný výbušný systém a poslal ho do priestorov predajne L. Q. v Q.L. na ulici H. P. XX spolu s nástražným výbušným systémom pozostávajúcim z približne 1 kg trinitrotoluénu, elektrického iniciačného zariadenia so zdrojom elektrickej energie vo forme 12V olovenej akumulátorovej batérie s kapacitou cca 1,5 Ah a následne obžalovaný D. P. po predchádzajúcom telefonickom kontakte a uistení sa, že sa H. U. nachádza v priestoroch predajne L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q., v čase asi o 11.22 hod. s úmyslom zavraždiť W. E., diaľkovým odpaľovacím zariadením inicioval nástražný výbušný systém, ktorý mal H. U. u seba.

Za to im Špecializovaný trestný súd uložil nasledovné tresty:

Obžalovanému R. E. podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 34 ods. 5 písm. b), písm. c) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 8 posledná veta Trestného zákona, § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Obžalovanému D. P. podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 8 posledná veta Trestného zákona, § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Súčasne zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného D. P. výroky o treste:

- Rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/66/2014 z 12. novembra 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. februára 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/143/2014 z 12. februára 2015, ktorým bol obžalovanému D. P. uložený podľa § 346 ods. 4 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov,
- Rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/98/2015 z 26. mája 2016, ktorým podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/66/2014 považoval za dostatočný.

Obžalovanému D. P. uložil podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. zhabanie vecí, a to: 1ks puškohľad zn. BUSHNELL 3-9X40, 1 ks zošit formátu A5, 2ks baterky zn. PANASONIC AAA, 1 ks diaľkový ovládač, 1 ks čierne rukavice, 1 ks prijímač diaľkového ovládača, 1 ks izolačná páska s tým, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Obom obžalovaným súd uložil podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 3 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenej W. E. vo výške 20.899,60 Eur a spoločnosti L. Q., s.r.o., H. P. XX, Q. vo výške 140.440,59 Eur.

Obžalovanému D. P. uložil povinnosť nahradiť poškodeným L. U. škodu vo výške 1538,71 Eur, Č. H., a.s. vo výške 11.764,93 Eur, I. - J. H. a.s. vo výške 5.299,39, R. W. H. a.s. vo výške 45.010,15 Eur, C. W. H., a.s. vo výške 3.150,25 Eur, K. H.Z., a.s. vo výške 1.730,13 Eur, P. H., a.s. vo výške 11.753,63 Eur, Mgr. P. T. vo výške 3.122,- Eur, spoločnosti L. Q., s.r.o. vo výške 140.440,59 Eur a J. H. vo výške 90.570,40 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného D. E. a poškodeného Q., s.r.o. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú L. U., poškodeného L. Q., s.r.o. a poškodeného J. H. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obžalovaný R. E. a obhajca obžalovaného D. P. (ktorý následne aj sám odvolanie podal v zákonnej lehote podaním doručeným súdu 11. júla 2016) odvolanie, ktorého rozsah vymedzili tak, že toto smeruje proti všetkým výrokom rozsudku aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V dodatočne predložených dôvodoch odvolania obžalovaný D. P. poukázal prostredníctvom svojho obhajcu na to, že od začiatku spáchanie skutku, ktorého sa naozaj dopustil, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami sa doznať, pravdivo priznal, že na základe požiadavky spoluobžalovaného E. a svedka H. zadovážil od svedka E. C., ktorý bol odsúdený v samostatnom konaní, 3 kusy 25 dkg trinitrotoluénových náloží, 5 ks medených rozbušiek o dĺžke približne 7 cm, 4 kusy rozbušiek o dĺžke 3 cm, 4 ks bielych ovládacích prvkov a odpaľovacie zariadenie. Pri všetkých stretnutiach, na ktorých boli všetci traja sa vždy hovorilo výlučne iba o zastrašení starej W. E.. Od začiatku vypovedal rovnako, svoje výpovede v zásade nemenil, skutok zločinu nedovoleného ozbrojovania aj pravdivo priznal a podrobne opísal.

Ďalej poukázal na to, že keď R. E. zmenil názor a povedal, že nie zastrašiť, ale starú treba „vyjebať“ do ľufu“, s týmto nemohol súhlasiť a nemal záujem byť účastný na vražde W. E., preto sa s ňou chcel stretnúť, aby ju oboznámil, čo sa deje. Keďže na špinavú robotu nikoho nezohňal a vzhľadom na jeho odmietavý postoj, svedok H. si zobral od neho výbušniny aj so 4 detonátormi a diaľkovým ovládačom k sebe ihneď, ako ich prevzal a doniesol od C..

Pokiaľ ide o spáchanie zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, k tomuto sa doznať, vo svojich výpovediach spáchanie skutku presne popísal a je si plne vedomý, že zo spáchania tohto zločinu je usvedčovaný okrem iného, aj svedeckou výpoveďou E. C., ktorý mu výbušniny s jednotlivými komponentmi odpredal. Spáchanie tohto skutku veľmi ľutuje.

Dôrazne opakoval, že nemal záujem byť účastný na vražde a nikdy nemal záujem na usmrtení W. E., nakoľko akékoľvek konanie smerujúce k jej zavraždeniu striktne odmietol. Ani nedovolené ozbrojovanie, zadováženie výbušnín nebolo za účelom jej usmrtenia, zavraždenia, ale za účelom jej zastrašenia a keby bol čo i len tuší, že R. E. zmení názor, nikdy by sa nebol podujal ani na zadováženie výbušniny, nakoľko dohoda znela jednoznačne, že výbušniny zadováži výlučne na zastrašenie W. E., nie na jej zavraždenie.

V ďalšom poukázal na to, že zločin úkladnej vraždy nepriznal z dôvodu, že tohto sa nedopustil a je názoru, že spáchanie tohto skutku mu ani nebolo preukázané, pričom na usmrtení W. E. nemal záujem, ani nemal na to dôvod a nebol ochotný to urobiť ani za žiadne peniaze.

Súdny znalec - psychológ prof. PhDr. Anton Heretik na hlavnom pojednávaní potvrdil, že vierohodnosť jeho výpovede je zachovaná a nevylúčil možnosť jeho resocializácie a následné zaradenie sa do občianskeho života.

Obžalovanému účasť na obzvlášť závažnom zločine úkladnej vraždy nebola dostatočne a spoľahlivo preukázaná a súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka G., ktorému sa svedok H. pochválil, že mal šťastie, nakoľko 5 minút po tom, čo tadiaľ išiel to tam buchlo, pričom H. predtým tvrdil, že v tom čase bol na majeri na Krnči, čo je vzdialené od miesta výbuchu viac kilometrov, pričom sa aj vychvaľoval, že odpálil svojho chlapa - poškodeného U., čo mali hovoriť príslušníci PZ Melicher a Kiss.

Je pravda, že v deň výbuchu sa stretol s U., ráno v deň výbuchu mu volal a keď to zistil, volal mu späť. V prípade, žeby výbušninu odpálil, nebol by mu volal späť.

Obžalovaný ďalej poukázal na to, že vďaka jeho spolupráci s políciou bola objasnená vražda poškodeného G. a bolo mu prisľúbené, že ak bude vypovedať aj vo veci L., a to aj v prípade, že odpálil systém, bude mu odložené vznesenie obvinenia. Istú dobu bol v predmetnej veci svedkom a napriek dohode s prokurátorom, z pomsty za kauzu „E.“ prokurátor nedodrжал dohodu a ich pozície s H. boli vymenené, kedy došlo k prehodeniu mien - jeho a H. a táto „rošáda“ bola vykonaná aj z dôvodu, že E. H. bol odsúdený v inej veci na 25 rokov nepodmienečne.

V ďalšom namietal, že mu nebolo umožnené vyšetrovanie na detektore lži a navrhol, aby sa takémuto vyšetrovaniu podrobil aj H.. Rovnako namietal, že obžalovaný poslal poškodeného U. do firmy L. Q. a že odpálil nástražný výbušný systém v úmysle usmrtiť W. E. s tým, že v čase, okolo výbuchu sa nachádzal pri bazéne vo dvore R. E. za účelom opravy čerpadla na filtráciu vody v bazéne, pričom ide o miesto, ktoré nie je v dosahu viditeľnosti firmy L. a nie je v dosahu technických možností diaľkovo odpáliť použitý nástražný systém vo firme L.. Poukázal tiež na výpovede svedka G. a A. ohľadne pohybu E. H. v deň výbuchu s tým, že vyšetrovací pokus potvrdil, že z pozície č. 3, ktorá bola na hranici záhrady uvádzanej G. za použitia puškohľadu bolo možné identifikovať figuranta a ide o relatívne krátku vzdialenosť vzdušnou čiarou záhrady od firmy L.. H. uvedenú lokalitu dobre pozná, sú mu známe terénne úpravy, technické možnosti v danej lokalite sa presúvať, druh porastov, poľných komunikácií.

Na základe uvedeného obžalovaný P. žiadal napadnutý rozsudok zrušiť s tým, že bude uznaný vinným len zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a následne bude upustené od uloženia súhrnného trestu. Pokiaľ ide o obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy a zločin všeobecného ohrozenia, žiadal, aby bol spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený.

Odvolanie odôvodnil obžalovaný D. P. aj sám a poukázal na to, že rozsudok považuje za arbitrárny a nepreskúmateľný, jeho odôvodnenie nekonzistentné a unáhlené. Namietal, že súd hodnotil dôkazy len v jeho neprospech, keď bral do úvahy to, čo mu vyhovovalo a vyznievajúce dôkazy v jeho prospech zamietal. Motív vraždy, ako aj pokusu, je zo strany súdu čisto špekulatívny a vykonaným dokazovaním nepotvrdený. Zo strany svedka H. ide o krivé obvinenie a krivú prisahu, pričom poukázal na to, že svedok H. už v prípravnom konaní priniesol poznámky, ktoré si opísal z uznesení a čítal ich. Nebol schopný z vlastnej hlavy plynulo vypovedať, pričom vypovedal tak, aby bol vyvinený. Poukázal na výpoveď G. H., ktorá je opísaná v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/44/2015, ktorý okrem iného vypovedá, že H. uvádzal inému spoluväzňovi, že bude svedčiť krivo, že taká výpoveď mu môže pomôcť dostať sa na slobodu. H. sa v deň skutku s ním stretol na ulici pred bránou R. E., ktorý mu zdôrazňoval, že si má zabezpečiť alibi na celý deň, pričom on si ich bezpochyby zabezpečoval. On však žiadne nepotreboval, nakoľko presne opísal, čo robil a že sa aj stretol s U.. Poukázal tiež na to, že návrhy na vykovanie dôkazov mu boli zamietnuté ako nepotrebné, ako aj na postup orgánov činných v trestnom konaní po jeho krivej výpovedi na JUDr. E.. Opakovane uviedol, že nemal záujem ani dôvod podieľať a byť účastný na vražde W. E., ním zadovážená výbušnina pre E. H. mala slúžiť na zastrašenie, do žiadnej vraždy sa nechcel zaplietať, ani sa nezaplietol.

Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu a aby bol uznaný vinným z nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami.

Obžalovaný R. E. odôvodnil odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu tým, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nekonzistentný, jeho právne závery za nesúladné s vykonanými skutkovými zisteniami. Poukázal na porušenie ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., keď pri rozhodovaní o vine jednostranne bral do úvahy len dôkazy vyznievajúce v jeho neprospech a neprihliadol na dôkazy, ktoré boli vykonané v jeho prospech, resp. sa s nimi nevysporiadal a tiež na porušenie ustanovenia § 168 Tr. por., čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, keď nie je zjavné, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov.

V odôvodnení odvolania uvádza, že súd prvého stupňa oprel jeho vinu výlučne o výpovede spoluobžalovaného D. P. a svedka E. H., pričom k osobe D. P. sa viackrát vyjadril, že ide o absolútne nedôveryhodnú osobu v akomkoľvek procesnom postavení. P. mal v tejto veci pôvodne procesné postavenie svedka, v tomto postavení viac krát vypovedal a to aj v čase, kedy bol v policajnej ochrane. Na základe pokynu prokurátora (č.l. 2908) bolo D. P. vznesené obvinenie a dňa 17. apríla 2014 sa mal konať výsluch, ku ktorému uviedol, že vypovedať bude, ale potrebuje blok, ktorý odovzdal vyšetrovateľovi v čase, kedy P. vystupoval v procesnom postavení svedka. Následne bol výsluch preložený na nový termín a uskutočnil sa 29. apríla 2014, kedy vyšetrovateľ priniesol na úkon zošit červenej farby, ktorý odovzdal P. pred samotným výsluchom a tento uviedol, že sa jedná o ním požadovaný zošit, resp. poznámky z tohto zošita používal pri svojej výpovedi. Po ukončení jeho výsluchu vyšetrovateľ spísal s P. zápisnicu o vydaní veci, kedy P. tento zošit dobrovoľne vydal a pri následnom výsluchu už takto dobrovoľne vydanú vec - zošit mu vyšetrovateľ odovzdal a tento používal pri svojej výpovedi. Dňa 13. apríla 2016 D. P. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať a prokurátor navrhol prečítať jeho výpovede z prípravného konania. Následne obhajca obžalovaného namieta čítanie týchto výpovedí vzhľadom na to že D. P. používal pri svojich výpovediach vyššie uvedený červený zošit, pričom táto námietka bola zamietnutá, o čom nie je v zápisnici žiadna zmienka. Je tam len uvedené, že obhajca D. P. JUDr. T. uviedol, že obžalovanému P. bol prinesený zošit pred predmetným výsluchom, pritom v tomto zošite boli poznámky, ktoré si vlastnoručne písal D. P. sám a neboli v tomto zošite vykonané žiadne iné zmeny. Vzhľadom na osobu D. P. je zjavné, že nie je známe, kedy a či vôbec predmetný zošit D. P. odovzdal, či sú poznámky v tomto zošite jeho, či tieto poznámky nepísala iná osoba, resp. či niekto D. P. nenavádzal pri písaní týchto poznámok. Podmienky na čítanie výpovedí D. P. z prípravného konania neboli teda splnené, nakoľko tieto neboli vykonané zákonným spôsobom, nakoľko D. P. používal pri svojom výsluchu poznámky z červeného zošita prinesené vyšetrovateľom z neznámeho miesta. Preto obžalovaný E. namieta zákonnosť výpovede D. P..

V odvolaní ďalej poukázal na postavenie svedka E. H., ktorý mal pôvodne procesné postavenie obvineného, pričom po zmene jeho postavenia bol vylúčený na samostatné konanie. Proti uvedenému uzneseniu prostredníctvom obhajcu podal sťažnosť, kde namieta, že takýto postup je možné zvoliť celkom výnimočne, zvlášť v prípadoch, keď ide o trestné stíhanie proti viacerým obvineným pre jeden a ten istý skutok s rovnakou právnou kvalifikáciou. Jeho sťažnosť bola zamietnutá s tým, že ju podala neoprávnená osoba. Po vylúčení H. na samostatné konanie bol opätovne vypočutý, ale už v procesnom postavení svedka, čím sú výpovede v procesnom postavení obvineného procesne nepoužiteľné. Tieto výpovede v procesnom postavení obvineného sú však stále súčasťou spisu, ale nebolo mu umožnené odstraňovať rozpory v jeho výpovedi v procesnom postavení obvineného, pričom poukazujúc na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, obžalovaný E. namieta, že výpoveď osoby v striedajúcich sa procesných postaveniach nepochybne stráca na vierohodnosti najmä ak táto osoba mení výpovede. Poukázal tiež na to, že svedok H. si vykonáva trest odňatia slobody o výmere 25 rokov, pričom z médií sa dozvedel, že podal návrh na obnovu konania v prípade vraždy jeho synovca D. E., pričom z tejto správy TASR vyplýva, že E. H. vzal späť návrh na obnovu konania z dôvodu, že v tejto trestnej veci vypovedá ako svedok a obe kauzy spolu súvisia. Osobu E. H. považuje za absolútne nedôveryhodného svedka, ktorý si zmenou výpovede v tejto trestnej veci chce zabezpečiť beztrestnosť

v tejto trestnej veci.

V ďalšom namietol, že súd prvého stupňa dňa 29. júna 2016 uznesením odmietol vykonať dovtedy nevykonané dôkazy, ktoré navrhol prokurátor, obžalovaný E., obžalovaný P. a obhajcovia, pričom súd toto uznesenie ihneď po jeho vyhlásení žiadnym spôsobom neodôvodnil a v napadnutom rozsudku nezdôvodnil, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie dôkazov, čo považuje za porušenie práva na obhajobu, ako aj práva na spravodlivý súdny proces.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný R. E. poukázal na výpovede E. H. a jeho vyjadrenia v iných trestných veciach, poukazujúc na to, že meno príslušníka polície E. sa vyskytuje skoro vo všetkých vyšetrovacích spisoch, ktoré sa týkajú jeho stíhaní, ktoré boli založené na D. P.Í.. Dňa 10. júla 2013 prostredníctvom obhajcu žiadal špeciálneho prokurátora o spoločné konanie vo všetkých jeho trestných veciach z dôvodu, že vo všetkých konaniach ho usvedčoval výlučne D. P., pričom tejto žiadosti nebolo vyhovené. V dôsledku toho nedochádza ku potrebnému posúdeniu prípadov v celom rozsahu. Namietal tiež odmietnutie dôkazu - výsluchu svedka JUDr. D., resp. prečítanie zápisnice o jeho výsluchu, nakoľko z tejto výpovede nevyplývajú skutočnosti, ktoré uviedol svedok H..

Obžalovaný R. E. namietal zmenu skutkovej vety rozsudku a odôvodnenie rozsudku v časti, kde súd prvého stupňa uviedol, že sa nepodarilo zistiť motív jeho konania a poukázal na to, že svedok H. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že mal obavy z toho, že D. E. začne voči jeho osobe vypovedať, pričom 20. júna 2016 predložil súdu listinné dôkazy z doposiaľ neukončeného trestného konania voči jeho osobe vedené na Okresnom súde Nitra, pričom z tejto veci je zrejmé, že D. E. vypovedal už v roku 2004 voči nemu a teda nie je pravdivé tvrdenie svedka H., že mal strach v roku 2009, že D. E. bude vypovedať voči nemu. Súd však odmietol tieto dôkazy vykonať.

Na záver poukázal na princíp prezumpcie neviny s tým, že vykonaným dokazovaním bola jednoznačne preukázaná absencia jeho motívu k zavraždeniu poškodenej W. E., pričom nemal žiadny dôvod, resp. záujem na jej usmrtení. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a jeho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor sa k podaným odvolaniam nevyjadril.

K odvolaniu obžalovaného E. sa vyjadril obžalovaný D. P., pričom poukázal na skutočnosť, že k oslobodeniu obvineného, prípadne iných alebo k zastaveniu trestného stíhania dochádzalo v iných veciach z dôvodu dôkaznej núdze.

Najvyšší súd na základe podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. V rámci postupu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol odvolací súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Preskúmaním Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odvolania obžalovaných sú čiastočne dôvodné, aj keď z iných, než obžalovanými uvádzaných dôvodov.

Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v predmetnej veci všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto potom následne náležite v intenciách zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel tak k správne mu záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané, že došlo k výbuchu nástražného výbušného systému v spoločnosti L. Q. v Q., následkom ktorého došlo k usmrteniu H. U. a spôsobeniu ťažkej ujmy S. J., E. W., Ing. D. E., W. E., P. T., ako aj ku škode na majetku a to v čase, keď bol na mieste prítomný aj poškodený E. F..

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu, Špecializovaný trestný súd ako súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k záverom tak, ako vyplývajú z napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spracovával, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že výbuchu nástražného systému v spoločnosti L. Q. predchádzalo stretnutie obžalovaného R. E., D. P. a E. H., pričom práve obžalovaný E. si objednal - teda požiadal iného - vraždu W. E.. Táto skutočnosť nevyplýva len z výpovede obžalovaného D. P., ale aj z výpovede svedka E. H., ktorí opísali spôsob, ako k objednávke došlo, ako aj ich ďalšiu komunikáciu.

Obžalovaný E. svoju účasť na spáchaní skutku jednoznačne popiera, spochybňujúc výpovede D. P. a E. H. a poukazujúc na ďalšie trestné veci, v ktorých bol oslobodený, alebo v ktorých bolo jeho trestné stíhanie zastavené. Odvolací súd si je plne vedomý týchto skutočností, preto dôsledne hodnotil všetky dôkazy v danej veci. Považuje pritom za potrebné poukázať na to, že v každej veci je dôkazná situácia posudzovaná samostatne a môže byť odlišná, pričom každý sudca, či senát hodnotí dôkazy v konkrétnej veci nezávisle a autonómne. Ako správne uviedol súd prvého stupňa, pokiaľ by bola výpoveď P. jediným usvedčujúcim dôkazom proti R. E., mohlo by to ovplyvniť hodnotenie tejto výpovede. Dôkazná situácia je však iná a skutočnosti uvádzané D. P. sú podporené aj výpoveďou E. H.. S ich výpoveďami korešponduje aj výpoveď E. C. (od ktorého P. zabezpečil výbušninu), W. E. (ktorá opísala, ako sa P. snažil s ňou skontaktovať, ako aj to, aké boli vzťahy s R. E.), výpisov telekomunikačných operátorov (preukazujúce telefonické rozhovory práve obžalovaného D. P., H. U., ale tiež R. E.). V kontexte uvedených dôkazov je vina obžalovaných preukázaná jednoznačne.

Pokiaľ ide o námietky vo vzťahu k vylúčeniu E. H. zo spoločného konania, v tomto smere odvolací súd nespochybňuje postup orgánov činných v trestnom konaní ohľadne jeho vylúčenia zo spoločného konania. Ak v tomto smere dochádza k spochybňovaniu postupu príslušníkov polície a tvrdeniam o nelegálnosti ich konania - takáto nelegálna činnosť by musela byť dokázaná, rovnako ako spáchanie trestného činu. Inak platí prezumpcia správnosti postupu príslušníkov polície.

V skutku tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa sa uvádza, že obžalovaní a E. H. sa spojili za účelom usmrtenia W. E., vopred naplánovali a rozdelili medzi sebou úlohy - odvolací súd sa - vzhľadom na opis skutku - nestotožnil s tým, že ide o konanie organizovanej skupiny.

Podľa § 129 ods. 2 Tr. zák. organizovanou skupinou sa rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Podľa opisu skutku v rozsudku súdu prvého stupňa si obžalovaný R. E. objednal vraždu W. E., zaplatil zálohu D. P. a následne doplatil za vykonanie skutku sumu 3.000,- Eur. Aj keď návetie skutkovej vety, ako už bolo uvedené vyjadruje, že obžalovaní sa spojili, vopred naplánovali a rozdelili úlohy - v ďalšej časti skutku postup organizovanej skupiny vyjadrený nie je. Odvolací súd nemohol - vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora a zásadu reformatio in peius upraviť skutkovú vetu tak, aby zodpovedala tejto právnej kvalifikácii - preto odvolací súd upravil skutkovú vetu spôsobom, že návetie vypustil. Súčasne upravil právnu kvalifikáciu u obžalovaného R. E. s tým, že ho uznal vinným z objednávky obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák., ku ktorému došlo, a to v štádiu pokusu. Jeho forma účastníctva spočívala v tom, že zadal objednávku na zastrašenie a následne odstránenie poškodenej W. E., pričom na vykonanie sa podujal D. P. s tým, že cieľom bolo usmrtenie

poškodenej - ako vyplynulo z dokazovania, či už použitím nástražného výbušného systému umiestneného pod vozidlo poškodenej W. E., alebo do stĺpu vedľa spoločnosti L..

Niet pochybností, že následne obžalovaný D. P. zabezpečil súčasti na zostrojenie nástražného výbušného systému, čo jasne dokazuje svedok E. C.. V ďalšom D. P. vypovedal, že to bol práve E. H., ktorému odovzdal všetko potrebné na uskutočnenie výbuchu, avšak v tomto smere prvostupňový súd dospel k správne mu záveru o účasti práve obžalovaného D. P. na samotnom iniciovaní výbuchu. Bol to práve D. P., ktorý poznal poškodeného H. U., ktorý s ním komunikoval, s ktorým ho videli svedkovia bezprostredne pred výbuchom v spoločnosti L. Q.. V konaní nebol produkovaný dôkaz, ktorý by nasvedčoval kontaktu E. H. s H. U.. Z uvedeného je potom možné vyvodiť záver, že účasť obžalovaného D. P. na skutku tak, ako bola ustálená súdom prvého stupňa, je správny.

Aj keď z dokazovania vyplýva, že obžalovaný R. E. si objednal vraždu W. E., nie je zrejmé, že priamo nariadil, alebo naznačil miesto, na ktorom k tomu má dôjsť, či žeby dokonca priamo nariadil výbuch v spoločnosti L.. V tomto smere na strane D. P. možno konštatovať, že došlo k istému vybočeniu, tzv. excesu, keď poškodenej mal byť daný nástražný systém pod auto, alebo do stĺpa, pričom obžalovaný P. poslal s nástražným systémom priamo do spoločnosti H. U.. Nie je zrejmé, že by R. E. vedel o spôsobe, ktorý obžalovaný P. na odstránenie poškodenej zvolil. U D. P. síce objednal vraždu W. E., avšak ďalšie konanie bolo už „v réžii“ D. P.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, bol to práve obžalovaný P., ktorý poslal poškodeného H. U. do priestorov spoločnosti L. spolu s nástražným výbušným systémom, ktorý mal H. U. v krabici, ktorú mal pri sebe. V čase výbuchu, ku ktorému došlo, bolo v spoločnosti L. prítomných viacero osôb, pričom obžalovaný P. musel byť uzrozumený s tým, že človeka s výbušným nástražným systémom posla na miesto, kde sa môže nachádzať viacero ľudí, keďže išlo o pracovný deň, čas okolo obeda a firmu s plnou prevádzkou. Za takéto konanie nesie zodpovednosť len on sám a jeho úmyselné zavinenie minimálne vo forme nepriameho úmyslu je jednoznačné.

Rozdielne oproti napadnutému rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného P.Č. je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zák., nakoľko úmyselne (za plnej prevádzky, kedy mohol predpokladať prítomnosť viacerých osôb, v pracovný deň, okolo obeda, počas pracovnej doby) vydal ľudí (v čase spáchania skutku ich bolo súčasne prítomných sedem, keďže okrem tých, ktorí utrpeli ujmu na zdraví, či smrť, bol prítomný aj E. F.) do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví a tiež cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil škodlivý účinok výbušnín, pričom spôsobil smrť H. U. a ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám (Ing. D. E., W. E., Mgr. P. T.). Nebezpečenstvo smrti, ťažkej ujmy na zdraví a škody veľkého rozsahu hrozilo bezprostredne, a to vzhľadom na povahu výbušného nástražného systému, čím sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia.

Trestný čin všeobecného ohrozenia je voči trestnému činu úkladnej vraždy vo vzťahu špeciality a jednočinný súbeh týchto trestných činov je vylúčený, preto obžalovaného D. P. neuznal vinným aj z tohto trestného činu.

K zločinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 295 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného D. P. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd dospel k správne mu záveru o jeho spáchaní. Obžalovaný P. sa naviac k tejto časti aj priznáva. Obžalovaný zabezpečil výbušný nástražný systém, čo možno považovať za hromadne účinnú zbraň, ktorou je zbraň, ktorá je pri obvyklom použití spôsobilá súčasne usmrtiť viac ľudí, alebo im spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Vzhľadom na to, že odvolací súd nedospel k záveru, že je preukázaná v skutkovej vete činnosť organizovanej skupiny, nekvalifikoval konanie obžalovaného P. aj podľa ods. 3 písm. a) uvedeného zákonného ustanovenia, ale uznal obžalovaného D. P. vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Záverom odvolací súd dopĺňa, že pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných, je zrejmé, že títo sa dožadujú iného hodnotenia vykonaných dôkazov. V tomto smere odvolací súd považuje za nutné konštatovať, že v prípade, že súd vyhodnotí niektorý vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej

zo strán, nemôže to byť dôvodom pre zmenu rozsudku. Tu je potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR nepatrí právo účastníka (strany konania) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ani povinnosť súdu vykonať účastníkom konania navrhnuté dôkazy. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto dôkazy následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vina obžalovaných R. E. a D. P. bola jednoznačne preukázaná v rozsahu tak, ako vyplýva zo skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku. Pre úplnosť ešte najvyšší súd dodáva, že prvostupňový súd rozdelil pôvodne žalovaný skutok na dva skutky, pričom tento postup sa odvolaciemu súdu javil ako nadbytočný, keďže išlo v podstate o takmer identické zopakovanie skutočností a toto rozdelenie nemalo žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu.

Pokiaľ ide o výrok o treste Najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu, najmä na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorý zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu, v čom sa odráža zásada individualizácie trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Osobu páchatela je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo

spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Prihliadajúc na vyššie uvedené, u obžalovaného R. E. nie je možno prehliadať skutočnosť, že je objednávatelom úkladnej vraždy, teda miera jeho zodpovednosti je skutočne vysoká. Vzhľadom na túto skutočnosť, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby, keď zistil u neho jednu priťažujúcu okolnosť, keďže bol už za trestný čin odsúdený a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

U obžalovaného D. P. boli vytvorené podmienky na uloženie súhrnného trestu, keďže sa trestnej tejto dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného D. P. však nemožno neprihliadať na skutočnosť, že obžalovaného odsudzuje za trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest na doživotie. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, spôsob spáchania a istú chladnokrvnosť konania obžalovaného, za splnenia podmienok ustanovenia § 47 ods. 1 Tr. zák. dospel aj odvolací súd k záveru o potrebe uloženia práve trestu na doživotie. Jednoznačne si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a pri hodnotení, či je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov, prihliadal predovšetkým na znalecký posudok znalca prof. PhDr. Antona Heretika, podľa záverov ktorého pokiaľ sa týka prognózy resocializácie u obžalovaného, možno na základe posúdenia všetkých troch okruhov prognostických faktorov - sociálneho, osobnostného i kriminogénneho hodnotiť možnosti resocializácie ako veľmi obmedzené. Hlavnými limitmi resocializácie u obžalovaného P.Č. sú jeho vek, zakotvenie v delikventnej subkultúre s akceptáciou jej noriem, abnormná štruktúra osobnosti s prevahou črt dissociaľnej poruchy, recidivizmus, stupňujúca sa spoločenská nebezpečnosť jeho trestných činov a neúčinnosť doterajších opatrení. Odvolací súd si je vedomý, že nestačí nedostatok istoty, že sa páchatel napraví trestom kratšieho trvania, ale naopak, vyžaduje sa rozumná istota (prognóza), vychádzajúca zo znalostí o možnosti napraviť páchatela trestom odňatia slobody časovo obmedzeným. V danom prípade u obžalovaného P. sú splnené všetky podmienky pre uloženie trestu na doživotie, keďže vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nevidí nádej, že by ho bolo možné napraviť trestom krajšieho trvania, teda trestom na dvadsaťpäť rokov.

Už súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že nevyužil možnosť danú Trestným zákonom vo vzťahu k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody, pričom s touto možnosťou sa stotožnil aj odvolací súd.

Oboch obžalovaných odvolací súd, totožne ako súd prvého stupňa, zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s najprísnejším stupňom strázenia a súčasne im obom uložil aj ochranný dohľad, nakoľko tieto výroky považoval za správne a zákonné.

Za účelom zabezpečenia ochrany spoločnosti pred nebezpečnými predmetmi, bolo rozhodnuté aj o zhabaní vecí uvedených vo výrokovej časti rozsudku, a to postupom podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák.

V končenom dôsledku odvolací súd korigoval aj výrok o náhrade škody a to tak, že povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti L. Q. uložil len obžalovanému D. P., nie aj obžalovanému R. E., ako rozhodol súd prvého stupňa, nakoľko obžalovanému R. E. nie je možné pričítať následok, ktorý spôsobil obžalovaný P. svojim vlastným konaním. V ďalšej časti rozhodol o náhrade škody tak, ako o tom rozhodol už súd prvého stupňa.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, po zistení pochybení napadnutého rozsudku zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.